

ning, der foreligger fra det Udvalg, som Borgerrepræsentationen havde nedsat til Behandling af Sagen. Jeg synes ogsaa, han ganske havde glemte den Stilling, som Magistraten har indtaget til Spørgsmaalet, og for hvilken der ogsaa i Forslaget er gjort fuldt Rede. Og de ærede Medlemmer, der jo ogsaa er Medlemmer af Borgerrepræsentationen, burde ikke glemme, at naar dette Forslag er vedtaget, forøger utvivlsomt Frederiksberg Kommune sit Børnefradrag til 500 Kr., og det har Frederiksberg Raad til, medens København faktisk ikke har Raad til at gaa saa vidt. Det er vist meget tvivlsomt, om de har Raad til at gaa til 400 Kr. Magistraten har ogsaa sluttet sig til den Betragtning, at hvis Kompensation ikke kan skaffes, ønsker man at blive staaende ved 300 Kr. Det ærede Medlem bør heller ikke glemme, at naar Frederiksberg gaar op til 500 Kr., vil det vistnok blive meget vanskeligt for København ikke at følge Trop, og saa maa de, der nu saa stærkt har taget til Orde til Gunst for de 500 Kr. med fuldkommen Tilsidesættelse af den Betragtning, der er fremført saavel af Magistraten som af Udvalget om, at Kompensation er nødvendig, tage Ansvaret for at tilvejebringe for Københavns Kommune Indtægter, der kan give Kommunen den 1½ Mill. Kr., som den her vil give Afkald paa, men som den ikke kan undvære.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch sagde, at man kunde sagtens ordne den Sag, man kunde bare give dem ændrede Erhvervsbeskatningsregler. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem er rigtig klar over, hvilke Vanskeligheder der vil være forbundet dermed. Og jeg skulde ogsaa antage, at man i Frederiksberg Kommune maa ønske hele dette Spørgsmaal meget nøje overvejet; thi jeg maa antage, at lige saa rede som Frederiksberg er til at afholde de Udgifter, der følger af at sætte Børnefradraget op til 500 Kr. for de frederiksbergske Skatteydere, lige saa utilbøjelig vil den sikkert være til at betale den 1½ Million, som det vil koste at sætte Børnefradraget op til 500 Kr. for de københavnske Skatteydere. Altsaa ogsaa ud fra den Betragtning, at det vil være meget uheldigt at faa forskellige Børnefradrag for København og Frederiksberg, hvilket vil blive Følgen, hvis man i København holder sig til det Fradrag, som man maaske har Raad til, maa jeg fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslaget. Men det er givet, at kan de ærede Medlemmer komme igennem med deres Overbevisning

i den høje Rigsdag, er der ikke noget ved den Ting at gøre, saa maa Københavns Kommune komme ud for de Konsekvenser, der deraf maa følge. Men det er saa ikke mit Ansvar, men i første Række deres Ansvar, der har stillet dette Ændringsforslag og er gaaet i Brechen for det. Jeg gentager, at Ændringsforslaget fuldstændig tilsidesætter de Forudsætninger, under hvilke Kravet er rejst fra Borgerrepræsentationen i København.

Fr. Andersen: Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at Ændringsforslaget er ganske imod de Forudsætninger, under hvilke Forslaget er vedtaget i Kommunalbestyrelsen, kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret. Det er det ikke. Jeg oplyste sidste Gang, jeg havde Ordet ved Sagens første Behandling, at man fra Magistratens Side ikke er gaaet videre end det tidligere Forslag, men at det har vist sig ved Udarbejdelsen af Budgettet, at der var saa store Besparelser, at man mente at kunne løse dette Spørgsmaal paa en Maade, der kunde lette de Forsørgere, som har mange Børn. Det var under denne Forudsætning, Forslaget blev vedtaget, idet vi fra Magistratens Side godt havde set de Vanskeligheder, der vilde taarne sig op med Hensyn til Erhvervsbeskatningen. Hvis Forslaget skulde have været afhængigt af den, saa var det ikke blevet stillet fra Kommunalbestyrelsens Side som Helhed, thi vi var ganske klare over, at det Spørgsmaal vilde kræve lang Forhandling. Men vi har ønsket — og det har alle Partier i begge Kommunalbestyrelser ønsket — at faa denne Bemyndigelse, fordi man da, naar de økonomiske Forhold stiller sig tilstrækkelig gunstige, kan gennemføre denne Lettelse for alle Familier med mange Børn. Og jeg tror, at den højtærede Minister vil komme til at se, at hvis dette vedtages, vil det ogsaa blive muligt at gennemføre det i Københavns Kommune saavel som paa Frederiksberg — det synes jo, at den højtærede Minister ved bedre Besked om Forholdene der og ved, at den Kommune sagtens har Raad dertil. Alt dette vil jo blive Spørgsmaal, som i begge Kommunalbestyrelser maa tages op til nøje Undersøgelse og Overvejelse, og jeg er ikke saa helt tilbøjelig til at tro, at Forskellen i den Henseende vil blive saa meget stor, jeg er ikke helt sikker paa, hvor Vægtskaalen vil komme til at veje mest i denne Henseende. Det kan dog gerne være, at den højtærede Minister vil komme til at erfare, at det ikke er Københavns Kommune, der sækker bagud.